

sem lazil po nevarnih skalnatih porobkih; hodil sem po ozkih obrvih čez deroče hudournike, a nazadnje prišel sem celo med razbojnike, ki so me hoteli zadušiti! Iz teh neprijetnih sanj me je rešil psiček, ki je cvilil in lajal, zdaj na eno, zdaj na drugo posteljo skakajoč, kar ni bila sicer njegova navada. Vendar se nisem mogel popolnoma zavesti. Še po kupo z vodo nisem segel na polico ob glavi, da-si me je strašno žejalo...

Zopet sem bil na silnih bregovih. Neka divja zver me je lovila. Bežal sem, kolikor mi je bilo moči. Vže mi je primanjkovalo sape, ravnokar bi me bila pošast zgrabila, kar me zbudi moj tovariš, glasno klicaje: »Čuješ! Tukaj pa bo nekje gorelo!»

Ko odprem oči, vidim, kako je ravno vrgel moj sostanovalec skozi in skozi žarečo gobo v sredo sobe. »Kaj pa delaš za božjo voljo?« rečem in pa »odpri, odpri okno!« Komaj ga je našel, bilo je popolnoma zakajeno. — Še le sedaj skočim iz postelje in hitim s Stražekom na mostovišče. Ko pa nazaj v sobo stopim, zavrti se mi v glavi in skorej bi bil omedlel...

Ko je bila vsa nevarnost odstranjena, žarjavica pogasena, soba nekoliko prezračena, razvezal se nama je jezik in pogovarjala sva se o tem, kako sva hitro zaspala, a sveča je prigorela do gobe, na katerej je bilo mnogo raznih rečij in jo je vžgala. Tudi moj tovariš je imel hude sanje; nazadnje vzbudil ga je Stražek.

»Le pet minut še, in bila bi oba mrtva bila«, reče mi počasno. Tudi jaz sem to dobro čutil! Zrak v sobi je bil popolnoma okužen in vrhu tega bi bila kmalu goba raz steno na posteljo padla in jo vžgala. Tedaj pa bi se gotovo ne bila več rešila!

»Pes naju je otele«, rečem jaz, on pa: »angelj varuh!« — Ravno je zapel farni zvon juternico, midva pa sva goreče molila... Svitati se je začelo. Stoječ pri odprtem oknu poslušal sem drobne ptičice, ki so glasno pevaje veselile se krasnega jutra. Zvezda je za zvezdo umirala, meni pa se je zdel svet tako lep, kakor malo kedaj prej!

Dolgo sva še govorila s tovarišem, zaspali pa nisva mogla — kar zazvoni ura, naznanjaje, da je ob šestih.

Ko bi naju ne bil dal Bog prej vzbuditi, budila bi naju bila pač brezuspešno ta budilka iz — večnega spanja!

Smešnica. »Taka«, jezi se gospodar nad hlapcem, »taka me je volja, da te koj spodim iz službe«. »Le«, odvrne mu hlapec, »le, oče, ležje še dobim jaz pošteno službo, kakor pa vi poštenega hlapca«.

Razne stvari.

(»Klub konservativcev«.) V sredo večer so se zbrali udje »kluba konservativcev« v posvetovanje o rečeh, katere pridejo pred državni zbor in najmanjše vprašanje ni bilo: kako se naj glasuje o »izjemnem stanju v Pragi?« Prej pa je bilo enako posvetovanje jugoslovanskih poslancev.

(Čč. sestre Frančiškanke) vednega češčenja najsv. zakramenta so prišle, kakor je bilo v »Slov. Gospodarju« napovedano, dne 30. septembra ob dveh popoldne v Maribor in so bile v stolnici prav slovesno vsprejete. Mil. knezoškof so pred mnogoštevilnim občinstvom imeli navdušen in ganljiv nagovor in potem so jim nove sestre storile obljubo pokorsčine. Mil. knez in škof sami so nato molili lavretanske litanije pred Najsvetejšim in podelili sv. blagoslov. V novem samostanu pričakovale so sestre mil. knezoškofa v kapeli presv. Sreca Jezusovega, ter so v prisrčnem nagovoru izročili

samostan novim prebivalkam. Več o prelepi in veljavni slovesnosti v prihodnjem listu.

(Učiteljstvo.) Gosp. B. Sitar, učitelj v Breznu, je postal nadučitelj v Vuhredu; J. Sabati, učitelj pri Sv. Janžu, pa pri Sv. Ožbaltu ob Dravi in Martin Matkovič, učitelj v Škalah, ravno tamkaj. G. M. Šijanec, podučitelj v Poličanah, pride za učitelja na Cven, Fr. Šnuderl, podučitelj v Smartnem pri Slov. Gradci, pa v Pernice, Fr. Cvirn, podučitelj v Pražganji, v Stoperec in Fr. Čeh, podučitelj pri Sv. Jakobu v Slov. gor., k Sv. Lenartu v Slov. goricah.

(Nagla smrt.) V torek večer je Ferd. vitez Gariboldi, c. kr. general v Mariboru, preminil nagle smrti. Še le to poletje je stopil v pokoj ter se je iz Ljubljane preselil v naše mesto.

(Bučelarstvo.) V Mojstrani se peča Miha Ambrozič že 40 let z bučelarejo in je dobil v tem času že 83 daril na raznih razstavah v naši pa tudi v tujih državah. Tacih mož ne bode veliko v kaki državi!

(Dijaški kuhinji) v Mariboru so darovali gg.: Lavrencij Herg, korar stolne cerkve v Mariboru, 5 gld., dr. Jož. Pajek, korar stolne cerkve v Mariboru, 20 gld., Jožef Weixel, kaplan pri Sv. Križu na Murskem polju, 2 gld., zatem vesela družba v Marenbergu 5 gld. in imenovani v Ljutomeru 4 gld. 20 kr.

(Umrli) je v unem tednu o. Roman Ipavica, iz reda kapucinov v Knittelfeldu. Ranjci je bil sin dr. G. Ipavica, zdravnika v Št. Juriji na južni železnici.

(Pevsko društvo) v Braslovčah priredi v nedeljo, dne 22. oktobra izlet na Pako ob 3. uri popoldne v novo gostilno Ane Wizjak »k pošti« ter se prijatelji petja vladno vabijo odbor.

(Trojčki.) Dne 28. septembra je porodila v Rusah žena necega ključavničarja tri krepke dečke, zgodovina pa ne pové, je-li oče vesel te reče.

(Slov. uradovanje.) »Nemška vahta« v Celju pripoveduje, da je občina na Slatini sklenila slov. uradovanje, ali že čez teden dni je preklicala svoj sklep, češ, da ne umejo slovenščine. Tako neumnost more za resnico prinesiti le — »Nemška vahta«.

(Nemški napisi.) V Ljubljani so baje ponočnjaki pomazali nemške napise in »D. W.« ozmerja za to kar vse Slovence v enem košu. Kaj pa velja potem o Nemcih, ako pomaže kdo v Mariboru ali v Celju slov. napise?

(Občina) v Kamnici pri Mariboru gospodari tako dobro, da mora prodati dve državni obveznici po 100 fl. in nek pašnik za 40 fl. Denarja ji je neki treba za gasilnico. Slabo gospodarstvo, kjer je treba prodajati tako imetje!

(Liberalno gospodarstvo.) Okr. zastop v Mariboru je popolnem v rokah nemških liberalcev in zato je tudi njegovo gospodarstvo tako — v dolgove. Lani so napravili dolga za 3400 gld. 20 kr., ne da vejo, kako ga poravnati, če ne po dokladah.

(Uboj.) V jutru 25. septembra so našli mrtvo truplo J. Hrvata, kočarja v lhovcu v Slov. goricah in sta brata Peter in Andrej Hanžič iz iste vasi na sumu, da sta ga ubila.

(Cerkveno bandero.) V Beljaku se nahaja izgubljeno, morebiti ukradeno cerkveno bandero. Kdor ga pogreša, naj se obrne takoj do predstojništva župnijskega urada romarske cerkve na Peravi (Post Villach).

(Ljudska šola.) Na ljutomerski dekliski šoli je izpraznjeno mesto provizorične podučiteljice; dotične prošnje se morajo vložiti do 20. oktobra 1893.

Loterijne številke.

Gradec 7. oktobra 1893:	4, 47, 64, 88, 37
Dunaj	3, 37, 20, 70, 1